COLEGIUL DE DISCIPLINĂ ȘI ETICĂ
din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor

H O T Ă R Â R E A nr. 3-172/2026 din 28 octombrie 2026
cu privire la examinarea cauzei disciplinare în privința procurorului
din Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Principal, Radu Talpă

Președintele ședinței: *Alexandru Lozan*
Membrii Colegiului prezenți: *Viorel Beiu, Constantin Șușu, Eugenia Zubco, Vitalie Sîli, Mihaela Pascal*
Membrul-raportor: *Mihaela Pascal*

examinând în ședință publică, cu citarea participanților, cauza disciplinară transmisă de Inspecția procurorilor prin decizia din 26.06.2026, adoptată în procedura disciplinară nr. xxxs/26, inițiată în baza sesizării administratorului SRL „Xxxxx Xxxxx", Xxxxxx Xxxxxx, în privința procurorului din Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Principal, Radu Talpă, cu participarea procurorului Radu Talpă și a reprezentantului Inspecției procurorilor, inspectorul Igor Eșanu, în lipsa autorului sesizării și a reprezentantului acestuia, care au solicitat examinarea cauzei în lipsa lor, audiind raportul prezentat de membrul-raportor Mihaela Pascal, pozițiile și explicațiile participanților, examinând materialele procedurii disciplinare, Colegiul de disciplină și etică –

C O N S T A T Ă:

I. Circumstanțele cauzei și parcursul procedural

1. La data de 21.05.2026, administratorul SRL „Xxxxx Xxxxx", Xxxxxx Xxxxxx, a formulat sesizarea privind pretinse abateri disciplinare săvârșite de procurorul din Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Principal, Radu Talpă, înregistrată la Consiliul Superior al Procurorilor la 22.05.2026. Sesizarea vizează conduita procurorului în cauza penală nr. xxxxxxxx, în legătură cu sechestrul înscris la 23.01.2023, asupra bunului imobil aflat în proprietatea societății.

2. La data de 28.05.2026, sesizarea a fost înregistrată în evidențele Inspecției procurorilor cu nr. unic xxxs/26, iar prin Dispoziția inspectorului-șef nr. xxx din aceeași dată a fost repartizată inspectorului Igor Eșanu, termenul-limită de verificare fiind stabilit pentru data de 29.06.2026.

3. Prin sesizare, autorul a solicitat tragerea procurorului Radu Talpă la răspundere disciplinară, pentru abaterea prevăzută de art. 38 lit. e[1]) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, invocând aplicarea ilegală a sechestrului asupra bunului unei persoane terțe, neinformarea proprietarului despre măsura aplicată, menținerea sechestrului după clasarea cauzei, neexecutarea ordonanței de clasare din 30.04.2025, încălcarea dreptului de proprietate și a principiului securității juridice.

4. Din materialele administrate rezultă că urmărirea penală în cauza nr. xxxxxxxx a fost pornită la 16.08.2019, de Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Principal, în baza unei bănuieli rezonabile privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal. Temei pentru pornirea urmăririi penale a servit plângerea administratorului Cooperativei de Producție și Comerț „Xxxxxxxx", Xxxxxx Xxxxxx, privind deposedarea cooperativei de bunul imobil situat în mun. Chișinău, șos. Xxxxxxxx, XXX, format din teren și construcție, cu cauzarea unui prejudiciu în sumă de 1 717 902 lei.

5. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 20.08.2019, la demersul procurorului Mihail Cebotari, a fost autorizată punerea sub sechestru a terenului și a construcției situate la adresa menționată, aflate la acea dată în proprietatea SRL „Xxxxxx

Xxxxxxxxxxxx”, în baza contractului de vânzare-cumpărare a bunurilor imobile ipotecate nr. xxxxx din 31.05.2019, cu interzicerea efectuării oricăror acte juridice asupra acestora pe perioada sechestrului.

6. Prin ordonanța din 21.05.2020 a adjunctului procurorului-șef al Procuraturii municipiului Chișinău, conducerea urmăririi penale a fost pusă în sarcina unui grup de procurori, conducerea acțiunilor de urmărire penală fiind atribuită procurorului Radu Talpă.

7. Prin ordonanța din 12.10.2020, procurorul Radu Talpă a dispus clasarea cauzei penale în temeiul art. 275 pct. 3) Cod de procedură penală și ridicarea sechestrului aplicat asupra bunului imobil. Ordonanța a fost menținută de procurorul ierarhic superior la 27.10.2020.

8. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 23.12.2020, a fost admisă plângerea formulată în interesele CPC „Xxxxxxxx”, fiind declarate nule ordonanța de clasare din 12.10.2020 și ordonanța procurorului ierarhic superior din 27.10.2020, cu obligarea procurorului de a relua examinarea cauzei și de a lichida încălcările admise. Încheierea a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27.05.2021, iar la 21.06.2021 urmărirea penală a fost reluată prin ordonanța procurorului Radu Talpă.

9. În perioada în care sechestrul nu figura în Registrul bunurilor imobile, proprietarul SRL „Xxxxxx Xxxxxxxxxxxx” a procedat, în temeiul deciziilor din 19.10.2020 și 09.03.2021, la formarea unor bunuri noi prin separare, pe care le-a înstrăinat ulterior. Potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, prin contractul de vânzare-cumpărare nr. x-xxx din 26.11.2021, terenul cu suprafața actuală de 0,1792 ha și construcția amplasată pe acesta au devenit proprietatea SRL „Xxxxxx Xxxxx”.

10. Prin încheierea irevocabilă a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 22.04.2022, examinând plângerea părții vătămate formulată în ordinea art. 229³ Cod de procedură penală, judecătorul de instrucție a constatat necesitatea indisponibilizării bunurilor infracționale, prin aplicarea unei forme a indisponibilizării, în vederea respectării dreptului de proprietate al părții vătămate, și a dispus procurorului conducător al urmăririi penale să examineze necesitatea adoptării unei soluții în vederea indisponibilizării bunului imobil situat în mun. Chișinău, șos. Hâncești, 160.

11. În motivarea încheierii, judecătorul de instrucție a reținut că instanța nu poate dispune din oficiu aplicarea unei măsuri asigurătorii, „în contextul în care există o încheiere de sechestru pe această cauză”, chestiunea urmând a fi examinată de procuror în raport cu materialele cauzei penale, care, în cazul constatării necesității dispunerii indisponibilizării, urma să declanșeze procedura respectivă prin emiterea ordonanței și înaintarea demersului în acest sens. Recursul declarat de procuror împotriva acestei încheieri a fost respins ca inadmisibil prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04.10.2022.

12. La data de 18.11.2022, procurorul Radu Talpă a adresat judecătorului de instrucție un demers prin care a solicitat explicarea modalității de executare a încheierii din 22.04.2022. În demers, procurorul a arătat că, potrivit materialelor cauzei, unicul proprietar al bunului era SRL „Xxxxxxx Xxxxxxxxxxxx”, care nu avea calitate procesuală în cauză, contractul de vânzare-cumpărare nu fusese anulat, iar în aceste condiții existau incertitudini asupra modalității de executare a încheierii.

13. Prin răspunsul expediat procurorului, judecătorul de instrucție a reiterat considerentele încheierii din 22.04.2022, a făcut trimitere la încheierea din 20.08.2019 prin care fusese autorizat sechestrul asupra bunului imobil și a indicat, cu referire la art. 207 și art. 229³ Cod de procedură penală, că răspunsurile la întrebările formulate se regăsesc în încheierea menționată și în legislația procesual-penală.

14. Prin adresa nr. xx-xx/x-x/xx-xxx din 17.01.2023, procurorul Radu Talpă a remis Agenției Servicii Publice, spre executare, încheierea și mandatul judecătoresc din 20.08.2019. În adresă, procurorul a arătat că sechestrul fusese anulat în legătură cu clasarea cauzei penale, că ordonanța de clasare a fost anulată, decizia instanței fiind menținută de Curtea de Apel la 27.05.2021, și că, având în vedere aceste împrejurări, a apărut necesitatea menținerii în continuare a sechestrului aplicat anterior.

15. La data de 23.01.2023, sechestrul a fost reînscris în Registrul bunurilor imobile. La solicitarea procurorului de a fi informat despre executarea adresei, Agenția Servicii Publice, prin răspunsul nr. xx/xxxx din 28.06.2023, a comunicat că sechestrul a fost reînscris asupra terenului cu suprafața actuală de 0,1792 ha și asupra construcției amplasate pe acesta, menționând că situația juridică a imobilului era diferită față de cea din anul 2019, întrucât bunul fusese format prin separare și înstrăinat.

16. Prin ordonanța din 30.04.2025, procurorul Radu Talpă a dispus repetat clasarea cauzei penale în temeiul art. 275 pct. 3) Cod de procedură penală, iar la pct. 2 din dispozitiv a dispus ridicarea sechestrului aplicat prin încheierea din 20.08.2019, în termen de o lună de la rămânerea definitivă a soluției respective.

17. Ordonanța de clasare din 30.04.2025 a fost contestată de partea vătămată la procurorul ierarhic superior și, ulterior, la judecătorul de instrucție. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 16.07.2025, plângerea a fost admisă, fiind anulate ordonanța procurorului și ordonanța procurorului ierarhic superior. Recursul declarat de procurorul Radu Talpă a fost respins ca nefondat prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Centru din 23.04.2026, expediată prin scrisoarea din 29.04.2026.

18. În paralel, începând cu luna aprilie 2025, SRL „Xxxxx Xxxx”, prin avocatul Sergiu Cotruță, a adresat Procuraturii mai multe cereri. Prin scrisoarea din 21.05.2025, procurorul a comunicat că la 30.04.2025 a fost adoptată soluția de clasare și că, după intrarea în vigoare a ordonanței, vor fi anulate toate restricțiile.

19. Cererea avocatului din 28.05.2025, formulată în ordinea art. 244–247 Cod de procedură penală, prin care se solicita eliberarea copiei ordonanței de clasare și informații privind restricțiile aplicate, a fost respinsă prin ordonanța procurorului Radu Talpă din 12.06.2025, cu motivarea că SRL „Xxxx Xxxx” nu avea calitate procesuală în cauza penală. Plângerea din 02.07.2025 împotriva acestei ordonanțe, prin care se solicita și obligarea procurorului să radieze interdicțiile înscrise la 23.01.2023, a fost respinsă prin ordonanța adjunctului interimar al procurorului-șef al Procuraturii municipiului Chișinău din 21.07.2025.

20. Ulterior, avocatul Sergiu Cotruță, în interesele SRL „Xxxxx Xxxx”, a depus plângere în ordinea art. 313 Cod de procedură penală împotriva acțiunilor, inacțiunilor și actelor procurorilor, solicitând anularea ordonanțelor din 12.06.2025 și 21.07.2025, eliberarea copiei ordonanței de clasare și obligarea procurorului să radieze interdicțiile aplicate la 23.01.2023. În susținerea plângerii, petiționarul a invocat, între altele, neaducerea la cunoștința proprietarului a hotărârii privind sechestrul și neexecutarea ordonanței de clasare.

21. Prin încheierea irevocabilă a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 11.09.2025, judecătorul de instrucție a respins integral, ca neîntemeiată, plângerea formulată în interesele SRL „Xxxxx Xxxx” împotriva acțiunilor, inacțiunilor și actelor adoptate de procurori.

22. La cererile ulterioare ale avocatului, înregistrate la 30.12.2025 și 21.04.2026, procurorul a comunicat, prin scrisorile din 14.01.2026 și 04.05.2026, că instanța de recurs nu se pronunțase, respectiv că decizia acesteia nu parvenise Procuraturii. Potrivit explicațiilor procurorului, decizia Curții de Apel Centru a parvenit la 11.05.2026, dată la

care, prin ordonanța procurorului Radu Talpă, urmărirea penală a fost reluată și cauza a fost transmisă organului de urmărire penală al Direcției de Poliție a municipiului Chișinău.

23. În cadrul verificării disciplinare, inspectorul a solicitat procurorului explicații scrise. La 02.06.2026, procurorul Radu Talpă a prezentat referința asupra sesizării, însoțită de actele procesuale relevante, pe 79 de file.

24. Prin raportul și decizia din 26.06.2026, inspectorul Igor Eșanu a reținut că procurorul Radu Talpă a săvârșit, din neglijență gravă, abaterea disciplinară prevăzută de art. 38 lit. a) din Legea nr. 3/2016, raportat la art. 6 alin. (3) lit. a) și b) din aceeași lege, și a dispus, în temeiul art. 49 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 3/2016, transmiterea materialelor procedurii disciplinare Colegiului de disciplină și etică. Prin erata din aceeași dată, a fost corectată eroarea materială privind datarea raportului, fiind indicată data corectă de 26.06.2026. Decizia și raportul au fost comunicate procurorului și autorului sesizării la 26.06.2026.

25. Prin notificările nr. x-xxd/26-xxx și nr. x-xxd/26-xxx din 09.09.2026, procurorul Radu Talpă și autorul sesizării au fost citați pentru ședința Colegiului din 16.09.2026. La aceeași dată, procurorul Radu Talpă a depus la Colegiu o referință asupra sesizării și asupra deciziei Inspecției procurorilor. Ședința Colegiului din 16.09.2026 a fost întreruptă fiind satbilită următoare ședință pentru 30.09.2026.

26. La data de 29.09.2026, administratorul SRL „Xxxxx Xxxx”, Xxxxxx Xxxxxx, a depus cererea privind renunțarea la sesizare și încetarea examinării procedurii disciplinare, semnată electronic, înregistrată la Consiliul Superior al Procurorilor cu nr. xxxx din 29.09.2026 și la Colegiul de disciplină și etică cu nr. xxx din 30.09.2026. În aceeași zi, avocatul Sergiu Cotruță, în baza mandatului nr. xxxxxxx din 11.09.2026 de reprezentare a SRL „Xxxxx Xxxx” în fața Consiliului Superior al Procurorilor, a depus o cerere cu conținut similar, înregistrată cu nr. xxxx din 29.09.2026, respectiv nr. xxx din 30.09.2026, solicitând totodată examinarea cauzei în lipsa sa și a administratorului societății.

II. Pozițiile participanților și materialele examinate

27. Prin sesizare, Xxxxxx Xxxxxx a susținut că în aprilie 2025, la accesarea Registrului bunurilor imobile, a aflat că asupra bunului imobil al societății este înscris, din 23.01.2023, un sechestru în temeiul încheierii din 20.08.2019, presupunând inițial că este vorba de o eroare rămasă după clasarea cauzei penale la 12.10.2020. Autorul a afirmat că procurorul a aplicat sechestrul fără a informa proprietarul, contrar prevederilor procesual-penale invocate în sesizare, și că nu i-au fost aduse la cunoștință drepturile de a cunoaște motivele măsurii, de a fi asistat de un apărător și de a o contesta.

28. Autorul sesizării a mai susținut că, deși ordonanța de clasare din 30.04.2025 ar fi fost executorie din momentul emiterii, procurorul a refuzat să o execute și a menținut restricțiile pentru o perioadă îndelungată, ceea ce ar fi condus la stoparea autorizațiilor de construcție și la refuzuri din partea autorităților și a băncilor comerciale. În opinia sa, conduita procurorului constituie o ingerință arbitrară în dreptul de proprietate, garantat de art. 46 din Constituție și de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția europeană a drepturilor omului, și întrunește elementele abaterii prevăzute de art. 38 lit. e¹) din Legea nr. 3/2016.

29. Prin cererea din 29.09.2026, Xxxxxx Xxxxxx a declarat expres, neechivoc și necondiționat că renunță la sesizarea depusă în privința procurorului Radu Talpă și la pretențiile formulate prin aceasta, precizând că societatea nu mai susține sesizarea și nu mai solicită aplicarea vreunei măsuri disciplinare procurorului vizat. Invocând art. 78 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, principiul disponibilității și Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-66/2025, autorul a solicitat Colegiului să ia act de renunțarea integrală la sesizare, să constate retragerea acesteia și să dispună încetarea examinării procedurii disciplinare, iar în subsidiar, dacă procedura nu poate fi încetată exclusiv în

baza renunțării, să constate că SRL „Xxxxx Xxxx” nu mai susține sesizarea, pretențiile și acuzațiile formulate, circumstanță care să fie avută în vedere la soluționarea cauzei. Aceleași solicitări au fost formulate și de avocatul Sergiu Cotruță.

30. Procurorul Radu Talpă, în referința din 02.06.2026, a respins acuzațiile, prezentând cronologic acțiunile sale în calitate de procuror conducător al urmăririi penale. Procurorul a arătat că, după anularea de către instanță a ordonanței de clasare din 12.10.2020 și reluarea urmăririi penale, partea vătămată a obținut încheierea din 22.04.2022, iar întrucât procedura de executare a acesteia nu îi era clară, în condițiile în care SRL „Xxxxxx Xxxxxxxxxxxx” figura ca unic proprietar al bunului, a solicitat explicații judecătorului de instrucție. Judecătorul a indicat existența încheierii de sechestru din 20.08.2019, motiv pentru care aceasta a fost remisă Agenției Servicii Publice spre executare la 17.01.2023.

31. Cu referire la ordonanța din 30.04.2025, procurorul a explicat că ridicarea sechestrului a fost dispusă în termen de o lună de la rămânerea definitivă a soluției de clasare. Întrucât ordonanța a fost contestată de partea vătămată, anulată de judecătorul de instrucție, iar instanța de recurs s-a pronunțat la 23.04.2026, decizia parvenind la 11.05.2026, nu a fost posibilă ridicarea măsurii asigurătorii în condițiile prevăzute de ordonanță. În opinia procurorului, această situație nu reprezintă o inacțiune sau un abuz, ci este consecința hotărârilor instanțelor de judecată.

32. Referitor la SRL „Xxxxx Xxxx”, procurorul a arătat că societatea nu figura în materialele cauzei ca proprietar al bunului, organul de urmărire penală nu a cunoscut despre schimbarea proprietarilor, iar potrivit contractului din 31.05.2019 unicul proprietar era SRL „Xxxxxx Xxxxxxxxxxxx”. Cererile societății au fost examinate și soluționate, iar legalitatea ordonanțelor de respingere a fost supusă controlului judecătorului de instrucție, care, prin încheierea din 11.09.2025, a respins plângerea formulată de reprezentantul societății.

33. În referința depusă la Colegiu la 16.09.2026, procurorul Radu Talpă și-a reiterat poziția, precizând că, prin răspunsul la demersul din 18.11.2022, judecătorul de instrucție a făcut referire atât la existența încheierii de sechestru din 20.08.2019, cât și la posibilitatea declanșării unei proceduri de indisponibilizare prin ordonanță și demers, dacă procurorul constată necesitatea unei măsuri noi. Procurorul a arătat că a considerat aplicabilă prima interpretare, apreciind că, odată anulată ordonanța de clasare din 12.10.2020, sechestrul autorizat anterior își păstra actualitatea. Totodată, a menționat că încheierea din 20.08.2019 viza bunurile cu numerele cadastrale inițiale, iar nu bunurile formate ulterior prin divizare, solicitând Colegiului să constate că nu a comis vreo abatere disciplinară.

34. Inspecția procurorilor, prin raportul și decizia din 26.06.2026, a reținut că procurorul Radu Talpă, în lipsa unei ordonanțe a organului de urmărire penală privind aplicarea sechestrului și a unei încheieri judecătorești pronunțate ca urmare a unui demers nou, a remis repetat spre executare încheierea din 20.08.2019, care, în opinia Inspecției, avea un efect juridic consumat după ridicarea sechestrului prin ordonanța de clasare din 12.10.2020. Inspecția a apreciat că, la reluarea urmăririi penale, procurorul era obligat să procedeze potrivit art. 287 alin. (3) Cod de procedură penală și să declanșeze o procedură nouă de aplicare a sechestrului, conform art. 205 alin. (2) Cod de procedură penală, astfel cum rezultă, în interpretarea inspectorului, din încheierea din 22.04.2022 și din răspunsul judecătorului de instrucție.

35. Inspecția a mai reținut încălcarea art. 207 alin. (1), (5) și (6) Cod de procedură penală și a pct. 6.1.4 și 6.1.6 din Ghidul privind efectuarea investigațiilor financiare paralele, aprobat prin Ordinul Procurorului General nr. xx/xx din 09.04.2019, prin neasigurarea garanțiilor procesuale ale noului proprietar, precum și faptul că eroarea pretins admisă ar fi fost prelungită prin ordonanța din 30.04.2025, a cărei dispoziție

privind ridicarea sechestrului a rămas nerealizată. Inspecția a considerat că această conduită ar putea genera riscuri privind respectarea drepturilor garantate de Convenția europeană a drepturilor omului și protecția dreptului de proprietate.

36. Aplicând principiul „specialia generalibus derogant", Inspecția a încadrat fapta în art. 38 lit. a) din Legea nr. 3/2016, iar nu în art. 38 lit. e[1]), invocată de autorul sesizării, și a reținut forma de vinovăție a neglijenței grave, apreciind că procurorul, având o experiență profesională îndelungată, putea și trebuia să prevadă consecințele conduitei sale. Inspecția nu a identificat circumstanțe atenuante sau agravante și a menționat că sancțiunea disciplinară aplicată procurorului în anul 2017 este stinsă.

37. În cadrul ședinței Colegiului, reprezentantul Inspecției procurorilor, inspectorul Igor Eșanu, și procurorul Radu Talpă au prezentat pozițiile lor asupra cauzei disciplinare. Autorul sesizării și reprezentantul acestuia nu s-au prezentat la ședința din 29.09.2026, solicitând examinarea cauzei în lipsa lor.

38. Colegiul a examinat sesizarea din 21.05.2026 și actele anexate acesteia, raportul și decizia Inspecției procurorilor din 26.06.2026 și erata din aceeași dată, referințele procurorului Radu Talpă din 02.06.2026 și 16.09.2026 și actele anexate, încheierile Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 20.08.2019, 23.12.2020, 22.04.2022, 16.07.2025 și 11.09.2025, deciziile Curții de Apel din 27.05.2021, 04.10.2022 și 23.04.2026, demersul procurorului din 18.11.2022 și răspunsul judecătorului de instrucție, adresa procurorului din 17.01.2023 și răspunsul Agenției Servicii Publice din 28.06.2023, ordonanțele procurorului din 12.10.2020, 21.06.2021, 30.04.2025, 12.06.2025 și 11.05.2026, ordonanța procurorului ierarhic superior din 21.07.2025, corespondența purtată cu avocatul SRL „Xxxxx Xxxx" și extrasul din Registrul bunurilor imobile, precum și cererile din 29.09.2026 ale administratorului SRL „Xxxxx Xxxx" și ale avocatului Sergiu Cotruță privind renunțarea la sesizare.

III. Aprecierea Colegiului de disciplină și etică

39. Potrivit art. 36 alin. (2) din Legea nr. 3/2016, procurorii sunt sancționați disciplinar pentru abaterile prevăzute la art. 38 numai dacă acestea au fost săvârșite cu intenție sau din neglijență gravă. Conform art. 38[1] alin. (2) din aceeași lege, neglijența gravă presupune admiterea unei încălcări a normelor de drept material sau procesual fără ca procurorul să își dea seama de o eventuală consecință prejudiciabilă, deși putea și trebuia să o prevadă, ori considerând neîntemeiat că această consecință nu se va produce. Lipsa de previziune trebuie să fie inexplicabilă din perspectiva unui profesionist în domeniul dreptului și să nu aibă nicio legătură cu particularitățile situației concrete care ar face-o înțeleasă.

40. Colegiul reține că, potrivit art. 43 alin. (4) din Legea nr. 3/2016, revocarea sesizării nu afectează procedura disciplinară. Procedura disciplinară începe de drept în momentul sesizării, în condițiile art. 42 din aceeași lege, și urmărește verificarea conduitei profesionale a procurorului în interes public. Prin urmare, renunțarea autorului la sesizare nu poate constitui, prin ea însăși, temei pentru încetarea procedurii, iar Colegiul este obligat să se pronunțe asupra cauzei pe fond, în limitele faptelor examinate.

41. Argumentele întemeiate pe art. 78 din Codul administrativ și pe principiul disponibilității nu pot determina, prin ele însele, încetarea procedurii disciplinare. Legea nr. 3/2016 reglementează în mod special procedura disciplinară a procurorilor și conține o normă expresă privind efectele revocării sesizării, care se aplică cu prioritate față de dispozițiile generale invocate de autor. În consecință, retragerea sesizării nu înlătură obligația Colegiului de a examina materialele cauzei și de a adopta una dintre soluțiile prevăzute de lege.

42. Totodată, Colegiul ia act că SRL „Xxxxx Xxxx”, prin administratorul său și prin reprezentantul legal, nu mai susține sesizarea, pretențiile și acuzațiile disciplinare formulate împotriva procurorului Radu Talpă. Această manifestare de voință constituie o împrejurare procedurală relevantă, care urmează a fi apreciată în coroborare cu celelalte materiale ale cauzei, fără a avea valoare determinantă pentru soluția adoptată. Retragerea sesizării nu poate fi echivalată cu o constatare că drepturile societății nu ar fi fost afectate și nici cu o dovadă automată a inexistenței unei abateri disciplinare.

43. Autorul sesizării a invocat abaterea prevăzută de art. 38 lit. e[1]) din Legea nr. 3/2016, însă Inspecția procurorilor a reținut abaterea prevăzută de art. 38 lit. a) din aceeași lege. Colegiul constată că acuzația disciplinară reținută de Inspecție se întemeiază pe trei aspecte: remiterea spre executare, la 17.01.2023, a încheierii din 20.08.2019, fără inițierea unei proceduri noi de aplicare a sechestrului; neasigurarea garanțiilor procesuale ale noului proprietar al bunului; și menținerea situației prin ordonanța din 30.04.2025. Colegiul urmează să examineze distinct aceste aspecte.

44. Colegiul reiterează că procedura disciplinară nu constituie o cale de atac suplimentară împotriva actelor procesuale și nici un mecanism de reapreciere a soluțiilor adoptate de procuror în exercitarea independenței sale procesuale. Totodată, independența procesuală nu exclude răspunderea disciplinară atunci când procurorul încalcă, cu intenție sau din neglijență gravă, obligațiile profesionale prevăzute de lege. Existența unei interpretări juridice diferite nu exclude automat abaterea disciplinară, dar impune verificarea caracterului imputabil al conduitei și a formei de vinovăție în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei.

45. Cu referire la remiterea spre executare a încheierii din 20.08.2019, Colegiul constată că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, prin care a fost autorizată punerea sub sechestru a bunului imobil, nu a fost anulată sau revocată în mod expres de vreo instanță de judecată. Sechestrul a fost ridicat în temeiul dispoziției cuprinse în ordonanța de clasare din 12.10.2020, iar această ordonanță a fost declarată nulă prin încheierea din 23.12.2020, menținută de Curtea de Apel la 27.05.2021, cu obligarea procurorului de a relua urmărirea penală.

46. În aceste condiții, procurorul a pornit de la premisa că declararea nulității ordonanței de clasare a lipsit de efect și dispoziția privind ridicarea sechestrului, cuprinsă în aceeași ordonanță, astfel încât măsura autorizată de judecătorul de instrucție în anul 2019 ar fi putut fi pusă din nou în executare. Această interpretare este exprimată în adresa din 17.01.2023, în care procurorul a motivat remiterea încheierii spre executare prin anularea ordonanței de clasare și prin necesitatea menținerii în continuare a sechestrului aplicat anterior.

47. Inspecția procurorilor a apreciat, dimpotrivă, că încheierea din 20.08.2019 avea un efect juridic consumat, iar la reluarea urmăririi penale procurorul era obligat să declanșeze o procedură nouă, potrivit art. 287 alin. (3) și art. 205 alin. (2) Cod de procedură penală. Colegiul observă că art. 287 alin. (3) reglementează situația în care, la reluarea urmăririi penale, se consideră necesară luarea unei măsuri preventive sau asigurătorii, însă problema efectelor declarării nulității ordonanței de clasare asupra unei măsuri asigurătorii autorizate anterior necesită o apreciere distinctă, în raport cu actele procesuale și judiciare ale cauzei.

48. În aceste condiții, Colegiul apreciază că problema efectelor juridice ale anulării ordonanței de clasare asupra măsurii asigurătorii autorizate anterior comportă dificultăți de interpretare, care trebuie avute în vedere la stabilirea formei de vinovăție. Lipsa unei reglementări exprese și neechivoce asupra efectelor juridice în discuție, coroborată cu succesiunea actelor procesuale și judiciare, constituie un element relevant pentru

aprecierea caracterului explicabil al interpretării adoptate de procuror, fără a exclude, prin sine însăși, posibilitatea unei încălcări disciplinare.

49. Colegiul constată, de asemenea, că judecătorul de instrucție, prin încheierea irevocabilă din 22.04.2022, a făcut referire la existența unei încheieri de sechestru în cauza penală și a constatat necesitatea examinării indisponibilizării bunului în vederea protejării dreptului de proprietate al părții vătămate. Prin urmare, la momentul remiterii încheierii spre executare exista o constatare judiciară relevantă privind necesitatea examinării măsurii asigurătorii și existența actului de autorizare din anul 2019.

50. Totodată, Colegiul reține că încheierea din 22.04.2022 și răspunsul judecătorului de instrucție la demersul procurorului din 18.11.2022 trebuie analizate integral, inclusiv în partea în care fac referire la declanșarea procedurii de indisponibilizare prin emiterea ordonanței și înaintarea demersului. Aceste considerente constituie argumente relevante în susținerea concluziei Inspecției și nu pot fi ignorate exclusiv pentru motivul că instanța a menționat existența încheierii din 2019.

51. Colegiul reține că demersul procurorului din 18.11.2022, prin care acesta a solicitat judecătorului de instrucție explicarea modalității de executare a încheierii din 22.04.2022, constituie un element relevant în aprecierea diligenței profesionale manifestate anterior acțiunii contestate. Această împrejurare nu exclude automat neglijența gravă, însă trebuie analizată în coroborare cu conținutul răspunsului primit, cu obligațiile procesuale ale procurorului și cu particularitățile situației juridice existente la acel moment.

52. Din perspectiva art. 38^1 alin. (2) din Legea nr. 3/2016, Colegiul apreciază că trebuie avute în vedere particularitățile situației concrete: o măsură asigurătorie autorizată de judecător și ridicată printr-un act declarat ulterior nul, o încheiere judecătorească irevocabilă privind necesitatea examinării indisponibilizării bunului, un răspuns al judecătorului de instrucție care a făcut referire atât la existența încheierii din 2019, cât și la procedura aplicării unei măsuri, precum și modificările intervenite în situația juridică a bunului. Aceste împrejurări prezintă relevanță pentru aprecierea caracterului explicabil sau inexplicabil al conduitei procurorului din perspectiva standardului profesional aplicabil.

53. Experiența profesională îndelungată a procurorului, invocată de Inspecție în susținerea concluziei privind neglijența gravă, constituie un element care poate fi avut în vedere la aprecierea obligației de diligență, dar nu poate determina, în mod automat, existența formei de vinovăție cerute de lege. Aceasta trebuie stabilită prin raportare la caracterul obligației încălcate, gradul de claritate al normelor aplicabile, informațiile disponibile procurorului la momentul acțiunii și împrejurările care ar putea explica interpretarea adoptată.

54. Cu referire la neinformarea noului proprietar al bunului, Inspecția a reproșat procurorului nerespectarea art. 207 alin. (1), (5) și (6) Cod de procedură penală, iar autorul sesizării a invocat încălcarea obligației de informare a proprietarului despre măsura asigurătorie și despre drepturile sale. Colegiul constată că aprecierea acestor critici presupune stabilirea normelor aplicabile la momentul acțiunii din 17.01.2023, a caracterului juridic al operațiunii de reînscriere a sechestrului și a obligațiilor care reveneau procurorului în raport cu proprietarul bunului. Totodată, din materialele cauzei rezultă că la momentul remiterii adresei spre executare documentele aflate la dispoziția procurorului indicau ca proprietar SRL „Xxxxxx Xxxxxxxxxxxx”, iar informațiile privind formarea bunurilor prin separare și înstrăinarea lor către SRL „Xxxxxx Xxxx” au fost comunicate Procuraturii prin răspunsul Agenției Servicii Publice din 28.06.2023.

55. Colegiul reține că, prin încheierea irevocabilă din 11.09.2025, judecătorul de instrucție a examinat criticile SRL „Xxxxx Xxxx” privind neinformarea proprietarului și

a făcut referire la modificările legislative intervenite în anul 2025. În aceste condiții, obligațiile procurorului trebuie apreciate prin raportare la reglementările aflate în vigoare la data faptelor, fără aplicarea retroactivă a unor cerințe introduse ulterior. Totodată, această constatare nu exclude examinarea obligațiilor de informare și de respectare a drepturilor persoanelor interesate care rezultau din normele procesual-penale aplicabile în anul 2023.

56. Colegiul reține că, după primirea răspunsului Agenției Servicii Publice din 28.06.2023, procurorul dispunea de informații privind modificarea situației juridice a bunurilor și existența unui nou proprietar. Această împrejurare este relevantă pentru aprecierea obligațiilor sale ulterioare, inclusiv sub aspectul asigurării garanțiilor procesuale ale persoanei ale cărei bunuri erau afectate de măsura asigurătorie. Totodată, din materialele procedurii rezultă că SRL „Xxxxx Xxxx" a aflat despre sechestru, a formulat cereri prin avocat, a primit răspunsuri și a contestat actele procurorilor în ordine ierarhică și judecătorească.

57. Colegiul reține că respingerea, prin încheierea judecătorului de instrucție din 11.09.2025, a plângerii formulate de SRL „Xxxxx Xxxx" prezintă relevanță pentru aprecierea conduitei procurorului. Totuși, soluția judecătorească nu exclude, prin ea însăși, răspunderea disciplinară, aceasta presupunând o analiză distinctă a obligațiilor profesionale și a formei de vinovăție. În speță, Colegiul apreciază că materialele administrate, inclusiv actele procesuale și judiciare, nu demonstrează suficient existența unei încălcări disciplinare săvârșite cu intenție sau din neglijență gravă în legătură cu neinformarea noului proprietar.

58. De asemenea, Colegiul constată că legislația procesual-penală instituie mecanisme prin care persoanele care consideră nejustificată menținerea sechestrului asupra bunurilor lor pot solicita examinarea acestei chestiuni de către autoritățile competente. Exercitarea de către SRL „Xxxxx Xxxx" a unor asemenea mecanisme constituie o împrejurare relevantă pentru aprecierea consecințelor pretinsei neinformări, fără ca existența lor să exonereze automat procurorul de obligațiile profesionale care îi reveneau.

59. Cu referire la ordonanța de clasare din 30.04.2025, Colegiul constată că procurorul a dispus ridicarea sechestrului în termen de o lună de la rămânerea definitivă a soluției de clasare. Această dispoziție trebuie apreciată în raport cu normele procesual-penale aplicabile și cu efectele exercitării căilor de atac împotriva ordonanței. Din materialele cauzei rezultă că ordonanța a fost contestată de partea vătămată și anulată prin încheierea judecătorului de instrucție din 16.07.2025, soluție menținută prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Centru din 23.04.2026.

60. Colegiul reține că procurorul a comunicat în mod repetat reprezentantului SRL „Xxxxx Xxxx" că anularea restricțiilor urma să intervină după definitivarea soluției de clasare, iar ulterior a indicat că instanța de recurs nu se pronunțase sau că decizia acesteia nu parvenise Procuraturii. Aceste împrejurări sunt relevante pentru aprecierea conduitei procurorului, însă nu dispensează Colegiul de obligația de a verifica dacă modalitatea de soluționare a chestiunii privind ridicarea sechestrului era conformă normelor procesuale aplicabile.

61. În speță, Colegiul constată că situația juridică a bunurilor după 30.04.2025 a fost influențată de contestarea și anularea soluției de clasare, precum și de reluarea urmăririi penale. Examinând aceste împrejurări în coroborare cu actele și explicațiile administrate, Colegiul nu identifică suficiente elemente pentru a reține că neexecutarea dispoziției privind ridicarea sechestrului a constituit o încălcare a obligațiilor profesionale săvârșită de procurorul Radu Talpă cu intenție sau din neglijență gravă.

62. Inspecția procurorilor a invocat riscul unei eventuale condamnări a Republicii Moldova de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului și afectarea imaginii Procuraturii. Colegiul reține că asemenea consecințe pot prezenta relevanță în aprecierea gravității unei conduite disciplinare, însă nu pot substitui demonstrarea faptei imputabile procurorului și a formei de vinovăție cerute de lege. În speță, riscurile menționate nu au fost suficient individualizate prin raportare la consecințele concrete ale conduitei examinate, astfel încât să susțină, prin ele însele, concluzia existenței unei abateri disciplinare.

63. Colegiul notează că autorul sesizării a invocat prejudicii concrete, precum stoparea autorizațiilor de construcție și refuzurile de creditare. Totuși, din materialele procedurii disciplinare nu rezultă probe suficiente care să stabilească întinderea acestor consecințe și legătura lor directă cu o conduită disciplinară culpabilă a procurorului Radu Talpă. Eventuala reparare a prejudiciilor patrimoniale constituie o chestiune distinctă, care poate fi examinată de autoritățile competente în procedurile prevăzute de lege.

64. Examinând în ansamblu materialele cauzei, Colegiul constată că acțiunile procurorului Radu Talpă au avut loc într-un context procesual complex, caracterizat prin succesiunea a două soluții de clasare anulate de instanță, prin existența unei încheieri judecătorești privind necesitatea examinării indisponibilizării bunului, prin modificarea situației juridice a acestuia și prin apariția unor divergențe referitoare la efectele juridice ale măsurii asigurătorii autorizate în anul 2019.

65. Colegiul apreciază că soluția adoptată de procuror la 17.01.2023 trebuie examinată în raport cu informațiile disponibile la acel moment, cu actele procesuale și judiciare existente și cu demersul prin care acesta a solicitat clarificări judecătorului de instrucție. Aceste împrejurări prezintă relevanță pentru aprecierea caracterului explicabil al conduitei, fără a determina automat legalitatea acesteia sau inexistența oricărei deficiențe profesionale.

66. În urma aprecierii probelor administrate, Colegiul nu reține ca fiind suficient demonstrată existența unei încălcări a obligațiilor prevăzute la art. 6 alin. (3) lit. a) și b) din Legea nr. 3/2016, săvârșite cu intenție sau din neglijență gravă, în sensul art. 36 alin. (2) și art. 38[1] din aceeași lege. Divergența dintre interpretarea procurorului și cea a Inspecției privind efectele anulării ordonanței de clasare asupra sechestrului autorizat în anul 2019, apreciată în contextul particularităților cauzei, nu este suficientă pentru a fundamenta concluzia existenței neglijenței grave.

67. Pentru considerentele expuse, Colegiul constată că materialele procedurii disciplinare nu demonstrează nici întrunirea elementelor abaterii prevăzute de art. 38 lit. e[1]) din Legea nr. 3/2016, invocată de autorul sesizării, întrucât nu a fost stabilită în mod suficient existența unei încălcări a drepturilor fundamentale imputabile procurorului Radu Talpă, săvârșite cu intenție sau din neglijență gravă. Această concluzie nu reprezintă o constatare generală privind legalitatea tuturor măsurilor procesuale și nici nu exclude examinarea eventualelor pretenții patrimoniale în procedurile corespunzătoare.

68. În consecință, Colegiul nu însușește concluziile raportului și ale deciziei Inspecției procurorilor din 26.06.2026 privind săvârșirea de către procurorul Radu Talpă a abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 lit. a) din Legea nr. 3/2016. În lipsa întrunirii elementelor necesare angajării răspunderii disciplinare, procedura disciplinară urmează a fi încetată în temeiul art. 51 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 3/2016 și al pct. 72 lit. d) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Colegiului de disciplină și etică. Totodată, Colegiul ia act de renunțarea integrală a autorului sesizării la pretențiile disciplinare formulate, fără a considera această împrejurare drept temei autonom al încetării procedurii.

69. Pornind de la considerentele expuse, în urma deliberării și exprimării votului de către membrii Colegiului prezenți la ședință, cu 5 voturi „pro” și 1 vot „contra”, în conformitate cu prevederile art. 36–38[1], art. 42, art. 43 alin. (4), art. 50, art. 51 alin. (1) lit. d) și art. 85 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, pct. 59–72 și pct. 90–99 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-437/2025 din 23.12.2025, Colegiul de disciplină și etică –

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A înceta procedura disciplinară nr. xxxs/26, inițiată în baza sesizării administratorului SRL „Xxxxx Xxxx”, Xxxxxx Xxxxx, în privința procurorului din Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Principal, Radu Talpă, pe motivul că nu a fost comisă o abatere disciplinară.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, în directoriul Colegiului de disciplină și etică, subdirectoriul Hotărâri.

3. Hotărârea se comunică participanților la procedura disciplinară.

4. Hotărârea poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul Colegiului de disciplină și etică, în termen de 15 zile lucrătoare de la data pronunțării.

Președinte al Colegiului
de disciplină și etică ***semnat*** **Alexandru LOZAN**